

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-473/18-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članice vijeća te sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Hrvatski Telekom, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Roberta Frangeša Mihanovića 9, Zagreb, radi inspekcijskog nadzora nad trgovačkim društvom Hrvatski Telekom, d.d., Zagreb, na sjednici vijeća održanoj 26. rujna 2019.

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-07/18-01/64, urbroj: 376-10-18-09 od 4. listopada 2018.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika utvrđuje se da je tužitelj prekršio regulatornu obvezu nadzora cijena i vođenja troškovnog računovodstva koja mu je određena na tržištu veleprodajnog lokalnog pristupa koji se pruža na fiksnoj lokaciji i tržištu veleprodajnog središnjeg pristupa, koji se pruža na fiksnoj lokaciji za proizvode za masovno tržište (točka I: izreke).

Točkom II. izreke se zabranjuje tužitelju svako reklamiranje, nuđenje, ugovaranje tarife „Najbolja L“ uz pogodnost iznosa mjesečne naknade za predmetnu tarifu od 1 kn (0,80 kn bez PDV-a) u razdoblju i na način pobliže definiranim u toj točki.

U točki III. izreke se navodi da će se u slučaju ne postupanja po tom rješenju, odgovornoj osobi izreći novčana kazna u iznosu od 50.000,00 kuna, a u slučaju daljnjeg ne ispunjavanja obveze će se izreći druga, veća novčana kazna. U točki IV. izreke rješenja se ukida privremeno rješenje doneseno u ovom predmetu dana 28. rujna 2018.

U tužbi kojom pobija zakonitost osporenog rješenja, tužitelj u bitnom ponavlja sve razloge koje je isticao i tijekom postupka koji je prethodio donošenju tuženikovog rješenja, uz zaključak da je tuženik propustio točno i potpuno utvrditi bitne činjenice i na tako utvrđeno činjenično stanje pravilno primijeniti mjerodavno pravo, a što je sve dovelo do donošenja nezakonite odluke.

Suprotno utvrđenju tuženika ističe iscrpne razloge i obrazlaže svoju tvrdnju da je u cijelosti postupio na zakonit način. Dodaje da je tijekom upravnog postupka dokazao da i drugi operatori na tržištu na isti način i uz jednake uvjete prodaju usluge putem svojih Internet stranica, iz čega slijedi zaključak da se radi o standardnom načinu prodaje tarifa putem interneta na telekom tržištu.

Navodi i druge razloge zbog kojih smatra da su i utvrđenja i zaključci tuženika pogrešni. Dodaje da je u konkretnom slučaju dokazao da se radi isključivo o propustu

djelatnice zbog kojeg je došlo do predmetne situacije, odnosno koja je korisnicima tužitelja dala pogrešne informacije o ponudi tužitelja, a što ne može biti uporište za zaključak da je cjelokupna ponuda tarife bila pogrešna, s time da se na navedeno tuženik posebno ne osvrće, niti navodi razloge zbog čega ne prihvaća tužiteljeve dokaze kao vjerodostojne, odnosno zbog čega ne prihvaća tvrdnju tužitelja da je u cijelosti postupao u skladu s regulatornim obvezama.

Tužitelj dodaje da je za utvrđenje da ne postupa u skladu s regulatornim obvezama, a za koje propuste su propisane iznimno visoke novčane kazne, nužno utvrditi da je do propusta došlo kao posljedice sustavnih propusta u radu tužitelja, odnosno da se radi o postupanju koje uzrokuje značajne poremećaje na tržištu elektroničkih komunikacija.

Uz navođenje i drugih razloga, odnosno uz ukazivanje na druge propuste tuženika, tužitelj predlaže da ovaj Sud usvoji tužbu i poništi rješenje tuženika od 4. listopada 2018.

Tuženik u odgovoru na tužbu, ostajući u bitnom kod razloga već navedenih u osporenom rješenju, navodi da je u predmetnom postupku na temelju pravilno utvrđenog činjeničnog stanja pravilno primijenio i mjerodavno pravo, prethodno utvrdivši protupravno postupanje tužitelja. Dodaje i druge razloge zbog kojih smatra da je osporeno rješenje zakonito, a tužbeni navodi neosnovani, a razlozi kojima tužitelj opravdava svoje protupravno postupanje, odnosno kršenje regulatornih obveza individualnim propustima pojedinih djelatnika, bez značaja za donošenje odluke u ovoj stvari.

Predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan. U smislu članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine”, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) je odgovor tužitelja na tužbu od 17. prosinca 2018. dostavljen tuženiku, koji se u svezi toga nije posebno očitovao.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz spisa predmeta, kao i obrazloženja tuženikovog rješenja proizlazi da je dana 24. rujna 2018. inspektor elektroničkih komunikacija tuženika pokrenuo postupak inspekcijskog nadzora nad operatorom Hrvatski Telekom d.d., ovdje tužiteljem (HT), radi provjere postupanja sukladno regulatornoj obvezi nazora cijena i vođenja troškovnog računovodstva određenoj HT-u na tržištu veleprodajnog lokalnog pristupa koji se pruža na fiksnoj lokaciji i tržištu veleprodajnog središnjeg pristupa koji se pruža na fiksnoj lokaciji za proizvode za masovno tržište.

Postupak je pokrenut po službenoj dužnosti, u skladu s ovlastima propisanim odredbama Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, 73/08., 90/11., 133/12., 80/13., 71/14. i 72/17. – dalje: ZEK), a u svezi indicija koje ukazuju na eventualno kršenje predmetne regulatorne obveze u dijelu u kojem je HT obavezan za usluge u nepokretnoj mreži dostavljati dokaz da je zadovoljen test istiskivanja marže.

Tuženik je u obrazloženju rješenja, a nakon iscrpno provedenog postupka i ocjene cjelokupno priležee dokumentacije, odnosno svih provedenih dokaza, nesporno utvrdio sadržaj regulatorne obveze u odnosu na spornu ponudu i način postupanja tužitelja. Odnosno utvrdio je da nije sporno da tužitelj zna na koji način navedenu ponudu mora nuditi, odnosno da tu ponudu ne smije nuditi kao ponudu koja je isključivo vezano uz Magenta 1, odnosno uz regulirane usluge u nepokretnoj mreži, jer bi u tom slučaju morao dokazati da ta ponuda zadovoljava test istiskivanja marže, a što tužitelj u konkretnom slučaju nije dokazao. U odnosu na nepobitno utvrđenje o protupravnom postupanju tužitelj odnosno postupanju protivno regulatornim obvezama, tužitelj tijekom upravnog postupka to niti ne spori, već navodi razloge kojima opravdava takvo postupanje, a u odnosu na te razloge je tuženik dao iscrpno obrazloženje.

S obzirom da iste razloge tužitelj ponavlja i u tužbi, a u odnosu na koje je tuženik dao iscrpnu i jasnu analizu, odnosno obrazložio zbog čega istaknuti navodi ne utječu na donošenje drugačije odluke u ovoj stvari, takve razloge u cijelosti prihvaća i ovaj Sud.

Dakle, osporeno rješenje je doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, a za svoju odluku je naveo pravno relevantne razloge, odnosno za odluku je dao razložno obrazloženje, s kojim je ovaj Sud suglasan.

Iz razloga koje je već tuženik u osporenom rješenju iscrpno obrazložio, ovaj Sud tužbene navode ocjenjuje neosnovanima, jer tužitelj u bitnom ponavlja iste razloge, odnosno navodi okolnosti i razloge kojima pokušava opravdati protupravno postupanje. Međutim, u odnosu na te razloge tuženik je dao osvrt, a tužitelj navodima iz tužbe nije doveo u sumnju pravilnost i zakonitost tuženikovog rješenja, već daje svoj osvrt na ocjenu dokaza provedenih tijekom postupka, kao i utvrđene činjenice koje su bitne za donošenje tuženikovog rješenja. Navedena interpretacija provedenog postupka i osvrt na ocjenu pojedinih dokaza od strane tužitelja, ovaj Sud nije našao od značaja za drugačije rješenje ove stvari.

Slijedom navedenog je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, ovaj Sud odlučio kao u izreci.

U Zagrebu, 26. rujna 2019.

Predsjednica vijeća:

Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašten službenik

